

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 694/2020
02.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Милунке Цветковић, Драгана Аћимовића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног-адвоката Живана Јеремића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу 9К број 446/19 од 15.11.2019. године и Вишег суда Крагујевцу Кж1 број 31/20 од 05.02.2020. године, у седници већа одржаној дана 02. септембра 2020. године, већином гласова, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Живана Јеремића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу 9К број 446/19 од 15.11.2019. године и Вишег суда Крагујевцу Кж1 број 31/20 од 05.02.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу 9К број 446/19 од 15.11.2019. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 1. Кривичног законика за које дело је применом одредаба чланова 64. 65. и 66. КЗ изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року проверавања од једне године, рачунајући од дана правноснажности пресуде, не учини ново кривично дело.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да суду на име трошкова кривичног поступка-паушала плати износ од 5.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, а оштећени ББ је упућен на парнични поступак ради остваривања имовинско-правног захтева.

Пресудом Вишег суда Крагујевцу Кж1 број 31/20 од 05.02.2020. године, одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Крагујевцу, окривљеног АА и његовог браниоца, а пресуда Основног суда у Крагујевцу 9К број 446/19 од 15.11.2019. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Живан Јеремић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Неосновано бранилац окривљеног у захтеву истиче да је побијаним правноснажним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП по питању да ли је дело за које се окривљени гони кривично дело и да ли је у погледу кривичног дела који је предмет оптужбе примењен закон који се не може применити, и с тим у вези истиче да су и првостепени и другостепени суд тумачењем Закона о комуналним делатностима „на неправилан начин“ извели закључак да оштећени, као контролар наплате трошкова паркирања, има статус службеног лица у смислу одредбе члана 112. став 3. тачка 3. КЗ, износећи сопствени закључак да је у конкретном случају примењен закон који се не може применити, односно одредба члана 112. став 3. тачка 3. КЗ, за чију примену нису били испуњени услови.

По оцени Врховног касационог суда, насупрот изложеним наводима захтева, правилно је правно становиште првостепеног и другостепеног суда да су инкриминисане радње окривљеног предузете према службеном лицу у вршењу службене дужности, које својство оштећени ББ има у смислу члана 323. КЗ, а које је појмовно одређено у члану 112. став 3. тачка 3. КЗ, на који се позива и првостепени суд.

Наиме, одредбом члана 112. став 3. тачка 3. КЗ прописано је да се службеним лицем сматра лице у установи, предузећу или другом субјекту којем је поверено вршење јавних овлашћења, које одлучује о правима, обавезама или интересима физичких или правних лица или о јавном интересу.

Вршење јавних овлашћења поверава се законом (члан 137. Устава Републике Србије), а Законом о комуналним делатностима („Службени гласник РС“ бр. 88/2011), прописано је да су комуналне делатности, у које спада и управљање јавним паркиралиштима (члан 2. став 3. тачка 7) и члан 3. став 1. тачка 7), делатности од општег интереса, које су од значаја за остваривање животних потреба физичких и правних лица

(члан 2. став 1. и 2.) и да овлашћење за њихово обављање и развој има јединица локалне самоуправе (члан 4. став 1.), која овлашћење за обављање одређених комуналних делатности може поверити јавном предузећу основаном у ту сврху или другом субјекту одређеном тим законом (члан 5. став 1.) под условима и на начин прописан наведеним законом.

Следствено реченом, оштећени ББ који је у конкретном случају, као лице запослено у ЈКП „Паркинг сервис“ Крагујевац, вршио овлашћења (контрола наплате паркинга) из оквира делатности тог јавног предузећа којима се остварује законом утврђени јавни интерес, несумњиво има својство службеног лица, па су инкриминисаним радњама окривљеног према оштећеном (напад и претња, како је то ближе описано у изреци правноснажне пресуде), предузетим приликом обављања означене службене радње од стране оштећеног, остварена сва законска обележја кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 1. КЗ, за које је окривљени оглашен кривим побијаним правноснажним пресудама.

Налазећи, из изнетих разлога, да побијаним правноснажним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, на коју се неосновано указује у захтеву за заштиту законитости браниоца АА, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић